

V I Lenin

Till befolkningen

Kamrater – arbetare, soldater, bönder och alla arbetande!

Arbetar- och bonderevolutionen har slutgiltigt segrat i Petrograd, den har skingrat och häktat de sista resterna av det lilla antal kosacker som lurats av Kerenskij. Revolutionen har segrat också i Moskva. Redan innan några trupptåg från Petrograd hunnit anlända till Moskva hade officersaspiranterna och andra kornilovanhängare undertecknat fredsvillkoren: officersaspiranternas avväpnande och upplösning av Räddningskommittén.

Från fronten och från byarna inlöper dagligen och stundligen meddelanden om att den överväldigande majoriteten av soldaterna i skyttegravarna och bönderna i ujezderna stöder den nya regeringen och dess lagar om fredsförslaget och om jordens omedelbara överlämnande till bönderna. Arbetar- och bonderevolutionens seger är tryggad, ty folkets flertal har redan ställt sig på revolutionens sida.

Det är alldeles klart att godsägarna och kapitalisterna, de *högre* tjänstemännen och ämbetsmännen som är nära förbundna med bourgeoisin, kort sagt alla rika och deras hantlangare är fientligt stämda mot den nya revolutionen, motsätter sig dess seger, hotar med att stänga bankerna, saboterar eller inställer olika institutioners arbete och hindrar och hämmar revolutionen på allt sätt, både direkt och indirekt. Varje medveten arbetare förstår mycket väl, att vi oundvikligen kommer att möta ett sådant motstånd. Bolsjevikernas hela partipress har många gånger påvisat det. De arbetande klasserna kommer inte för ett ögonblick att låta sig skrämmas av detta motstånd och inte det ringaste rygga tillbaka för borgaranhängarnas hotelser och strejker.

Folkmajoriteten är med oss. Flertalet av de arbetande och förtryckta i hela världen är med oss. Vår sak är rättvis. Vår seger är tryggad.

Kapitalisternas och de högre tjänstemännens motstånd kommer att brytas. Vi kommer inte att beröva någon hans egendom utan en speciell statslag om nationalisering av bankerna och syndikaten. Denna lag håller på att förberedas. Ingen arbetande kommer att förlora en enda kopek; de kommer i stället att få hjälp. Förutom den strängaste registrering och kontroll, förutom fullständigt uppbärande av tidigare fastställda skatter vill regeringen inte vidta några andra åtgärder.

I dessa rättvisa kravs namn har den väldiga folkmajoriteten slutit upp kring den provisoriska arbetar- och bonderegeringen.

Kamrater arbetande! Kom ihåg att *ni själva* nu styr staten. Ingen kommer att hjälpa er om ni inte själva sluter er samman och tar statens *alla angelägenheter i egna* händer. *Era* sovjeter är hädanefter statsmaktens organ, auktoritativa, beslutande organ.

Slut upp kring era sovjeter. Stärk dem. Ta själva itu med saken underifrån, vänta inte på någon. Upprätthåll den strängaste revolutionära ordning, undertryck skoningslöst alla försök att åstadkomma anarki av fyllerister, ligister, kontrarevolutionära officersaspiranter, kornilovanhängare osv.

Inför den strängaste kontroll över produktionen och registreringen av produkterna! Häkta och överlämna till folkets revolutionära domstol envar som dristar sig att skada folkets sak, oavsatt om denna skadegörelse yttrar sig som sabotage (förstörelse, hämmande, underminering) av produktionen, undagömmade av spannmåls- och livsmedelsförråd eller kvarhållande av spannmålstransporter, som störning av järnvägens, postens, telegrafens eller telefonens verksamhet och överhuvudtaget som motstånd i någon som helst form mot fredens stora sak, mot

jordens överlämnande åt bönderna, mot tryggandet av arbetarkontroll över produktionen och produktfördelningen.

Kamrater – arbetare, soldater, bönder och alla arbetande! Ta *all* makt genom *era* sovjeter! Akta och skydda som er ögonsten jorden, spannmålen, fabrikerna, verktygen och redskapen, produkterna och transportmedlen – allt detta blir hädanefter *helt* er egendom, hela folkets egendom. Med bondemajoritetens samtycke och godkännande, på grundval av böndernas och arbetarnas *praktiska* erfarenheter skall vi undan för undan, fast och orubbligt gå mot socialismens seger, som de framskridna arbetarna i de mest civiliserade länderna kommer att befästa och som skall skänka folken en varaktig fred och befrielse från allt slags förtryck och all utsugning.

Petrograd den 5 november 1917

V *Uljanov (Lenin)*, ordförande i folkkommissariernas råd

Pravda nr 4 (kvällsupplagan), den 19 (6) november 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 35, s 65-67